

ограничаван от никаква цензура печат²⁵. Наред с това той подкрепя и предложението на либералите за свобода на сдруженията, един изключително демократичен за времето закон.

В статията си от 4 април 1879 г., поместена в бр. 148 на „Българин“, Д. Коцов отново се връща към дебатите, свързани с чл. 14. Той критикува онези депутати, които са били готови да го приемат така, както е бил формулиран в проектоустава. Авторът предупреждава за опасността в такъв случай обществото да остане незащитено от злоупотребите, които биха се извършили в бъдеще. Пълната свобода на печата, според него, е по отношение на умственото, нравственото и икономическото развитие на народа. Това няма да е в разрез с неговите интереси, от което се страхуват опонентите. Така, според автора, ще се предотвратят в бъдеще злоупотребите на чиновниците и неправилните действия на правителството от една страна, и ще се осигури свобода на словото и на личното мнение, от друга. Коцов подкрепя решението да не се налага цензура на религиозната литература с изключение на богослужебните книги в храмовете и учебниците по вероучение²⁶.

След победата на либералите при разглеждането на някои основни членове от Конституцията консерваторите отново провеждат акция за zlepоставянето им пред руското правителство. В „Българин“ реагира веднага и изразява възмущението си от опитите да се внуши на руските представители, че членовете за печата и сдруженията са приети под влияние на руските нихилисти. В своите обвинения консерваторите отиват още по-далеч, като се опитват да представят либералите като агенти на Австрия. Изхождайки от либералните си позиции, вестникът критикува поведението им и ги нарича „послушни деца на Европа“, които стигат до крайност в своите искания. Той изказва и съмнение, че много от тях вървят против убежденията си, увлечени от чужди идеи²⁷.

Димитър Коцов подробно информира читателите и за споровете в събрание-то, предизвикани от предложението за двукамарна система на управление. Той се спира обстойно на речта на П. Р. Славейков, предизвикала едновременно бурна подкрепа в залата и категоричен отпор от страна на консерваторите, които демонстративно напускат сградата на конака. Вестникът отбелязва, че идеята за сенат противоречи на интересите на народа и прави извода, че в България няма място за такава форма на управление²⁸.

На страниците си „Българин“ отразява разногласията между самите либерали при обсъждане на въпроса за начина на внасяне на предложения за промени в Конституцията. Известно е крайното решение на Учредителното събрание, според